

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 109. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm7880/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Smaadrenge tren i Bure,
 Bar skidt i Kjoetel hold,
 Staaer eders Hu til Svegder end,
 Da er han kommen hid."

Det var den skonne Jomfru,
 Hun tren i Salen ind:
 Belfommen, Svegder Ungerfoend,
 Alt efter Længsel min!"

"Vil I anamme Daaben,
 Alt med den christen Tro,
 Og følges med til Dannemark,
 I Svegderes Gaard at boe?"

"Fuldgierne jeg med Daaben
 Annammer christen Tro,
 Og følges med til Dannemark,
 Høe Svegder min at boe."

De Bryllup drak i Dage
 Og vel i Dage fem,
 Den gamle Mand, han sad i Braa
 Med Sorg i alle dem.

Laf have ungen Svegder,
 Han holdt saa vel sit Død
 Den gamle Mand med Grevenavn
 Blev overh sat til Børd.
 Du feier dine Dø vel.

Dannevid og Svann Trost.

Dg det var sig den unge Svann Trost,
 Saa tro tjende han i Gaarde,
 Saa lidet dog var han glad derved,
 Han flaged sin Mod fulbsaare.
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.

Dg hvad skulde jeg i Dannemark?
 Deres Brynjer er mig for tunge,
 De Danste Hofmand, de spotte mig.
 For jeg kan ikke deres Lunge.
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.

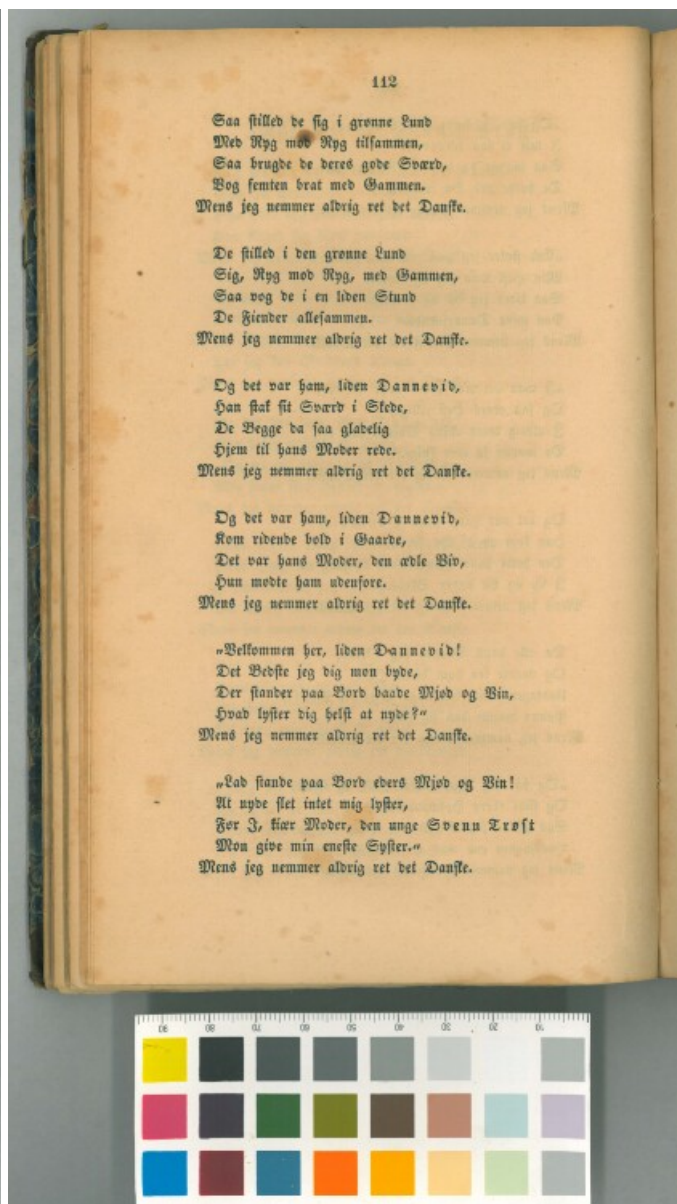
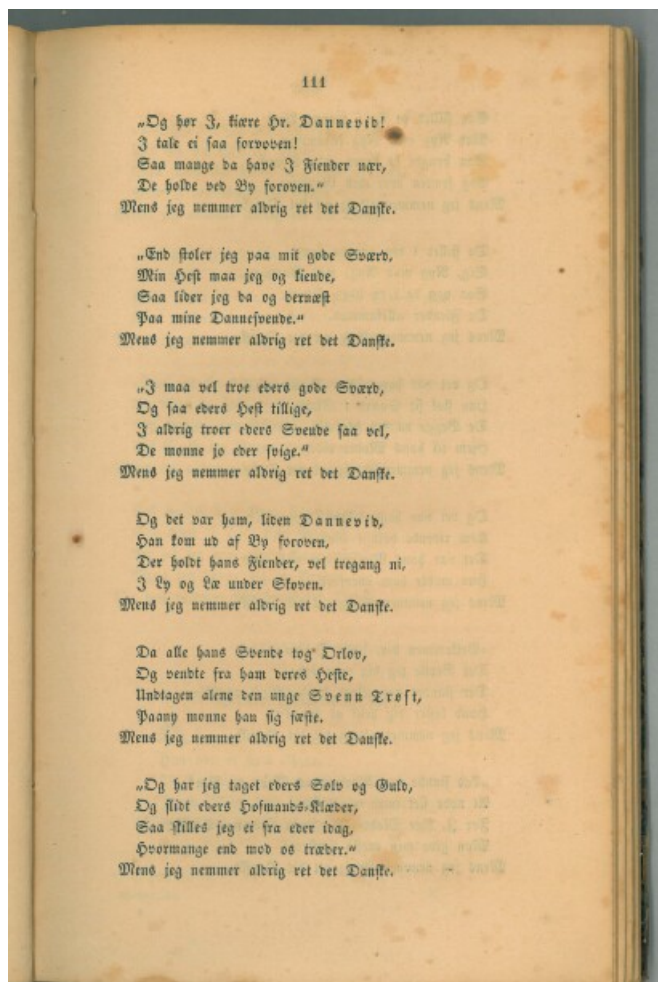
Dg det var ham, siden Dannevid,
 Han lader opfade de Heste.
 "Dg nu vil jeg ride til Borreby,
 Min kiære Fru Moder at glæste."
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.

Hans Svore flang lyet, alt som han ved,
 Hans Hest, den dansed i Gangen,
 I Lunde-Kirke, ved Morgengry,
 Der herde han Dtefangen.
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.

Det meldte hin gode Fr. Olaf,
 Hans Segnepræst med Vre:
 Jeg beder eder, kiære Dannevid!
 Vil idag min Glæst I være!
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.

"Idag jeg smager ei Mundfuld Brod,
 Dg driller ei Vin af Slaale,
 Forend jeg kommer til Borreby,
 Dg saer min kiære Moder i Tale."
 Mens jeg nemmer aldrig ret det Danste.





„Dg her du det, min kæreſte Søn,
Tal ikke det Ord til Ende!
Saa ſandt ſtal hjelpe mig Gud of Red,
Som I ere Syndende frende.“
Menſ jeg nemmer aldrig ret det Danſke.

„Nei høre I det, kær Moder min!
Saa taler I kun med Liſte,
Hvor ſulde Svønn Troſt være Broder min,
Saa jeg det aldrig vidſte!“
Menſ jeg nemmer aldrig ret det Danſke.

„Han var ſig kun ſaa liden en Dreng,
Da fødte de ham of Lande,
Jeg ſpurgde den Tidende, han var død,
Thi klaged jeg Ingen min Vaande.“
Menſ jeg nemmer aldrig ret det Danſke.

Det melde han, liden Dannedid:
Saa havde I Tal, kær Moder!
Nu vil jeg mig aldrig klage mere,
Menſ jeg haver ſig en Broder.
Dg han nemmer ſikkert nok det Danſke.

Orm Høgersvend.

Dg det var heien Barmheri^{*)},
Han var et ſort Høye,
Dg han var galen og aldrig viis,
Ingen Mand ham kunde ſigge.
Menſ Skoven ſtander al ubi Blomſter.

*) Hjerte-Jetten.
Hemmelig.

